

Strasbourg, den 15.12.2015
COM(2015) 670 final

2015/0307 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om ændring af forordning (EF) nr. 562/2006 for så vidt angår en styrkelse af kontrollen
i relevante databaser ved de ydre grænser**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Årsager til og formål med forslaget

Forslaget indeholder en målrettet ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) for at øge sikkerheden i området uden indre grænser. Forslaget er en opfølgning på opfordringen i Rådets konklusioner af 9. og 20. november 2015, hvori Kommissionen blev opfordret til at "forelægge et forslag om en målrettet revision af Schengengrænsekodeksen for at sikre systematisk kontrol af EU-borgere, herunder kontrol af biometriske oplysninger, i relevante databaser ved Schengenområdet ydre grænser, idet der gøres fuld brug af tekniske løsninger for ikke at hæmme den smidige bevægelighed".

Formålet med forslaget er at forpligte medlemsstaterne til i databaser over stjålne og bortkomne dokumenter at foretage systematisk kontrol af personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten (f.eks. EU-borgere og deres familiemedlemmer, som ikke er EU-borgere), når de passerer den ydre grænse, for at sikre, at disse personer ikke udgør en trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed. Denne forpligtelse gælder ved alle ydre grænser, dvs. luft-, sø- og landgrænser, både ved ind- og udrejse. Når en systematisk søgning i databaser vedrørende alle personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, kan føre til uforholdsmæssigt store virkninger for trafikstrømmen ved grænsen, kan medlemsstaterne beslutte kun at udføre målrettet kontrol i databaser, forudsat at en risikovurdering viser, at det ikke medfører risici for den indre sikkerhed, den offentlige orden, medlemsstaternes internationale forbindelser eller udgør en trussel mod den offentlige sundhed.

Medlemsstaterne er forpligtet til systematisk at kontrollere oplysninger om tredjelandstatsborgere, der indrejser, i alle databaser, men ved udrejse foreskriver de nuværende bestemmelser ikke systematisk kontrol med henvisning til den offentlige orden og den indre sikkerhed. Ændringen vil betyde, at det også ved udrejse systematisk skal kontrolleres, at en tredjelandstatsborger ikke udgør en trussel mod den offentlige orden og den indre sikkerhed.

Forslaget er en reaktion på den tiltagende terrortrussel i Europa, som kom til udtryk ved angrebene i Paris, København og Bruxelles, men det vedrører alle potentielle risici for den indre sikkerhed.

Terrortruslen er ikke begrænset til én medlemsstat og er ikke kun et resultat af ydre faktorer. Fænomenet med udenlandske terrorkrigere er fortsat et alvorligt problem. Antallet af EU-borgere, der rejser til Syrien og Irak for at støtte terrorgrupper, er stadigt stigende. Det anslås, at næsten 5 000 EU-borgere er rejst til konfliktområder¹ og formodentlig har sluttet sig til ISIS' styrker. Mange af gerningsmændene bag de seneste terrorangreb, der startede med "Charlie Hebdo" i januar 2015, opholdt sig i eller var trænet i områder kontrolleret af terrororganisationer. At afdække og forebygge rejser til og fra konfliktområder [med den hensigt at støtte terrororganisationer] blev fastsat som en prioritet allerede i 2014. Europa-Kommissionen har konsekvent støttet en styrkelse af Schengenreglerne ved at udstede henstillinger med henblik på at fremme grænsekontrollen inden for rammerne af den nuværende retlige ramme. I den forbindelse og som følge af erklæringen om terrorisme efter

¹ Se Europol, TE-SAT 2015.

Det Europæiske Råds uformelle møde den 12. februar 2015 og formandskabets konklusioner fra Rådets møde i marts 2015² har Kommissionen igen understreget muligheden af og behovet for at styrke kontrollen af personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, og for systematisk at foretage en sådan kontrol af personer, der er omfattet af en specifik risikovurdering. Den praktiske vejledning for grænsevagter blev derfor tilpasset i juni 2015³.

Som nævnt i den europæiske dagsorden om sikkerhed fra juni 2015 har Kommissionen også færdiggjort et første sæt fælles risikoindikatorer vedrørende udenlandske terrorkrigere, som grænsevagterne skal anvende, når de foretager kontrol⁴.

Fænomenet med udenlandske krigere viser, at for at sikre et højt sikkerhedsniveau i området uden kontrol ved de indre grænser skal der også foretages systematisk kontrol af personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten.

Forslaget understreger også nødvendigheden af at kontrollere biometriske identifikatorer, jf. Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004. Sidstnævnte forordning indførte ansigtsbillede og fingeraftryk som sikkerhedsselementer i EU-borgers pas for at gøre dem sikrere og opretholde en pålidelig forbindelse mellem indehaveren og passet. I tilfælde af tvivl om passets ægthed eller indehaverens identitet, skal grænsevagterne derfor kontrollere disse biometriske identifikatorer.

- **Sammenhæng med de gældende regler på politikområdet**

Den foreslåede ændring sikrer, at:

1) rejsedokumenter for personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, systematisk kontrolleres i de relevante databaser over stjålne, ulovligt handlede, bortkomne og ugyldiggjorte dokumenter for at sikre, at sådanne personer ikke skjuler deres egentlige identitet, og

2) personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, ligeledes systematisk kontrolleres i de relevante databaser af hensyn til den indre sikkerhed og den offentlige orden.

En sådan kombination af systematisk kontrol i dokument- og personsektionen i de relevante databaser vil også give synergieffekter i relation til systemets opbygning, som på nuværende tidspunkt ikke er mulige på grund af asymmetrien mellem mulig systematisk kontrol af dokumenter og ikkesystematisk kontrol af sikkerhedsgrunde. Den foreslåede ændring er i overensstemmelse med et af formålene med grænsekontrol, nemlig at forebygge en trussel mod medlemsstaternes indre sikkerhed og offentlige orden.

Ændringen vil endvidere betyde, at det også ved udrejse systematisk skal kontrolleres, at tredjelandsstatsborgere ikke udgør en trussel mod den offentlige orden og den indre sikkerhed.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker**

Efter den foreslåede ændring vil Schengengrænsekodeksen fortsat være i overensstemmelse med den traktatsikrede ret til fri bevægelighed, som er yderligere præciseret i direktiv 2004/38/EF.

² Resultat af Rådets 3376. møde, 7178/15 (OR. en) PRESSE 21 PR CO 13.

³ C(2015) 3894 final.

⁴ Listen er baseret på rejsedokumenter, mønstre og særlige karakteristika for disse personer og er udarbejdet med bidrag fra medlemsstaterne, Tjenesten for EU's Opfølgning Udadtil, Europol og Frontex.

De foranstaltninger, der vil blive truffet ved de ydre grænser som følge af denne ændring, som består af kontrol i databaser af sikkerhedshensyn, påvirker ikke retten til fri bevægelighed, som EU-borgere og deres familiemedlemmer er omfattet af i henhold til traktaten og direktiv 2004/38/EF, som ikke indeholder en ret til at være fritaget for sikkerhedskontrol i forbindelse med passage af de ydre grænser.

Hvad angår de foranstaltninger, som grænsevagterne kan træffe på grundlag af resultatet af kontrollen i databaserne ('hit'), giver bestemmelserne i kapitel VI i direktiv 2004/38/EF medlemsstaterne mulighed for at begrænse retten til fri bevægelighed for EU-borgere og deres familiemedlemmer af hensyn til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed, forudsat at de overholder de materielle og proceduremæssige garantier, der er fastsat deri, og således som disse er fortolket af Den Europæiske Unions Domstol. I tilfælde af et positivt hit er de regler, der skal følges, nævnt i Domstolens dom C-503/03, Kongeriget Spanien mod Kommissionen, og de er også beskrevet detaljeret i Sirenehåndbogen.

Da de databaser, der søges i, fungerer på basis af hit/ikke-hit, og da en søgning i databasen hverken registreres eller behandles yderligere, vil systematisk kontrol af personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, kun påvirke rettigheder vedrørende personoplysninger i et begrænset omfang, som er berettiget på grund af de forfulgte sikkerhedsmål.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Artikel 77, stk. 2, litra b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde udgør retsgrundlaget for forslaget.

Dette forslag ændrer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks), der var baseret på tilsvarende bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, dvs. henholdsvis artikel 62, stk. 1, (de indre grænser) og artikel 62, stk. 2, litra a), (de ydre grænser).

• Nærhedsprincippet

Foranstaltninger på området frihed, sikkerhed og retfærdighed er et område med delt kompetence mellem EU og medlemsstaterne, jf. artikel 4, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Derfor finder nærhedsprincippet anvendelse, jf. artikel 5, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, ifølge hvilket Unionen kun handler, hvis og i det omfang målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne på centralt, regionalt eller lokalt plan, men på grund af den påtænkte handlings omfang eller virkninger bedre kan nås på EU-plan.

Formålet med dette forslag er at ændre Schengengrænsekodeksen for at sikre systematisk kontrol af personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, i relevante databaser ved de ydre grænser, idet der gøres fuld brug af tekniske løsninger, samtidig med at den frie bevægelighed på tværs af grænserne ikke hæmmes.

Kontrollen ved de ydre grænser gennemføres i alle de medlemsstaters interesse, der har ophævet grænsekontrollen ved deres indre grænser (betragtning 6 i

Schengengrænsekodeksen); kontrollen skal bidrage til at forebygge enhver trussel mod medlemsstaternes indre sikkerhed. En sådan kontrol skal derfor foretages efter fælles regler.

Målet om at indføre fælles regler for omfanget og typen af den ydre grænsekontrol kan således ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne alene, men bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

- **Proportionalitet**

Indholdet i de databaser, der søges i, er begrænset til aspekter vedrørende den indre sikkerhed; alle de grunde, som giver anledning til en indberetning i Schengeninformationssystemet, vedrører opretholdelse af den indre sikkerhed, da der ikke er kontrol ved de indre grænser. Systematisk kontrol i relevante databaser, hvad angår personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, går således ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå et af målene for kontrollen ved de ydre grænser.

Forslaget skelner mellem ydre luftgrænser og andre ydre grænser for at tage højde for passagerstrømme og infrastruktur ved de forskellige typer ydre grænser. Hvis systematisk kontrol, f.eks. på grund af infrastrukturen og passagerstrømmen, kan få uforholdsmæssigt store virkninger for trafikstrømmen ved grænsen, kan den systematiske kontrol i databaser fraviges ved land- og søgrænser, forudsat at en risikovurdering viser, at det ikke medfører risici for den indre sikkerhed, den offentlige orden, medlemsstaternes internationale forbindelser eller udgør en trussel mod den offentlige sundhed. Risikoanalysen skal fremsendes til Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (herefter benævnt Frontex) og være genstand for regelmæssig rapportering til Kommissionen og Frontex. Medlemsstaternes anvendelse af disse bestemmelser kan omfattes af risiko- og sårbarhedsanalyser foretaget af Frontex. Kommissionen vil ligeledes i sine halvårslige rapporter om, hvordan Schengenområdet fungerer, være særlig opmærksom på eventuelle lempelser af den systematiske grænsekontrol ved visse overgangssteder ved land- og søgrænser.

Hvad angår kontrol af tredjelandsstatsborgere ved udrejse, vil den nuværende mulighed for ikke at foretage systematisk kontrol af hensyn til den offentlige orden og den indre sikkerhed, blive fjernet, og der vil således blive anvendt den samme regel som ved indrejse, nemlig en forpligtelse til systematisk kontrol i databaser. I overensstemmelse med bilag VII, punkt 5.2, i Schengengrænsekodeksen underkastes grænsearbejdere, som grænsevagterne kender godt, fordi de hyppigt passerer grænsen ved samme grænseovergang, og som på grundlag af en første kontrol viser sig ikke at være indberettet i SIS eller i en national database, kun stikprøvekontrol. Disse personer underkastes med jævne mellemrum uden varsel en indgående ind- og udrejsekontrol.

- **Reguleringsmiddel/reguleringsform**

Forslaget vedrører ændring af en forordning. Det er ikke relevant at anvende et andet instrument end en forordning.

3. RESULTAT AF HØRINGER

Spørgsmålet om systematisk søgning i relevante databaser for så vidt angår EU-borgere og andre personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, når de passerer en ydre grænse, har været på dagsordenen siden foråret 2014 efter terrorangrebet i det jødiske

museum i Bruxelles og de deraf følgende diskussioner om bekæmpelsen af udenlandske terrorkrigere.

Af hensyn til den indre sikkerhed er der allerede i løbet af det sidste halvandet år blevet udfoldet bestræbelser på at træffe passende, øjeblikkelige og mere effektive foranstaltninger inden for rammerne af de eksisterende EU-regler. Kommissionen har i tæt samarbejde med medlemsstaterne udarbejdet henstillinger for at forbedre kontrollen ved de ydre grænser ved hjælp af en mere intensiv søgning i de relevante databaser, om nødvendigt baseret på en systematisk risikovurdering. I kølvandet på angrebene på Charlie Hebdo og den efterfølgende opfordring fra Rådet den 12. marts 2015 er der blevet udviklet fælles risikoindikatorer for at sikre en mere målrettet kontrol, og de er videreformidlet til grænsevagterne. I juni 2015 blev den praktiske vejledning for grænsevagter tilpasset for at tage højde for ovennævnte henstillinger⁵.

Spørgsmålet blev også drøftet ved flere lejligheder i Grænsegruppen i 2014 og 2015. I oktober 2015 forhørte det luxembourgiske formandskab sig om udviklingen på dette område⁶.

Forslaget er en direkte reaktion på Rådets opfordring af 20. november 2015 om at ændre Schengenrænsekodeksen efter terrorangrebene i Paris den 13. november 2015.

- **Grundlæggende rettigheder**

Den foreslåede ændring overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv (artikel 7), retten til beskyttelse af personoplysninger (artikel 8) og retten til fri bevægelighed og opholdsret (artikel 45). Garantierne i artikel 3a i Schengenrænsekodeksen finder fortsat anvendelse.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Den foreslåede ændring har ingen konsekvenser for EU-budgettet.

ANDRE ELEMENTER

- **Overvågnings-, evaluerings- og rapporteringsforanstaltninger**

Den foreslåede ændring vedrører Schengenrænsekodeksen, hvis gennemførelse evalueres via Schengenevalueringsmekanismen, jf. Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013⁷ (artikel 37a i Schengenrænsekodeksen), uden at det berører Kommissionens rolle som traktaternes vogter (artikel 17, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union).

- **Detaljeret redegørelse for forslagens bestemmelser**

Den foreslåede ændring indfører i artikel 7, stk. 2, en forpligtelse for medlemsstaterne til i databaser over stjålne og bortkomne dokumenter at foretage systematisk kontrol af personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten (f.eks. EU-borgere og deres familiemedlemmer, som ikke er EU-borgere), for at sikre, at disse personer ikke udgør en trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed. Denne forpligtelse gælder ved alle

⁵ C(2015) 3894 af 15.6.2015.

⁶ 12540/15.

⁷ Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 af 7. oktober 2013 om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne og om ophævelse af Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. september 1998 om nedsættelse af et stående udvalg for evaluering og anvendelse af Schengenreglerne (EUT L 295 af 6.11.2013, s. 27).

ydre grænser, dvs. luft-, sø- og landgrænser. Når en systematisk søgning i databaser vedrørende alle personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, kan få uforholdsmæssigt store virkninger for trafikstrømmen ved grænsen, kan medlemsstaterne dog beslutte kun at udføre målrettet kontrol i databaser, forudsat at en risikovurdering viser, at det ikke medfører risici for den indre sikkerhed, den offentlige orden, medlemsstaternes internationale forbindelser eller udgør en trussel mod den offentlige sundhed.

Risikovurderingen skal sendes til Frontex, og der skal ske regelmæssig rapportering til Kommissionen og Frontex. Kommissionen vil i sine halvårslige rapporter om, hvordan Schengenområdet fungerer, være særlig opmærksom på eventuelle lempelser af den systematiske grænsekontrol.

Forslaget understreger også nødvendigheden af at kontrollere biometriske identifikatorer, jf. Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004. Denne forordning indførte ansigtsbillede og fingeraftryk som sikkerhedselementer i EU-borgers pas for at gøre dem sikrere og opretholde en pålidelig forbindelse mellem indehaveren og passet. I tilfælde af tvivl om passets ægthed eller indehaverens identitet, skal grænsevagterne derfor kontrollere disse biometriske identifikatorer.

Den foreslåede ændring fjerner også medlemsstaternes mulighed for ikke at kontrollere tredjelandstatsborgere ved udrejse og bringer således artikel 7, stk. 3, litra b) og c), i overensstemmelse med den eksisterende forpligtelse til systematisk at kontrollere tredjelandstatsborgere i databaser ved indrejse.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 562/2006 for så vidt angår en styrkelse af kontrollen i relevante databaser ved de ydre grænser

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kontrol ved de ydre grænser er en af de vigtigste sikkerhedsforanstaltninger i området uden kontrol ved de indre grænser. Den foretages i alle medlemsstaternes interesse. Et af formålene med kontrollen er at forebygge enhver trussel mod medlemsstaternes indre sikkerhed og offentlige orden, uanset hvor en sådan trussel stammer fra.
- (2) Fænomenet med udenlandske terrorkrigere, hvoraf mange er EU-borgere, viser, at det er nødvendigt at styrke kontrollen ved de ydre grænser for så vidt angår EU-borgere.
- (3) Dokumenter for personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, bør derfor systematisk kontrolleres i de relevante databaser over stjalne, ulovligt handlede, bortkomne og ugyldiggjorte dokumenter for at undgå, at personer skjuler deres egentlige identitet.
- (4) Grænsevagterne bør af samme grund også systematisk kontrollere personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, i relevante nationale og europæiske databaser, for at sikre, at de ikke udgør en trussel mod den indre sikkerhed eller den offentlige orden.
- (5) Den teknologiske udvikling giver i princippet mulighed for at søge i relevante databaser uden at forsinke grænsepassagen, da der sideløbende hermed kan foretages dokument- og personkontrol. Det er derfor muligt, uden at det får negative virkninger for personer, der rejser i god tro, at styrke kontrollen ved de ydre grænser for bedre at kunne identificere personer, der forsøger at skjule deres egentlige identitet, eller som er omfattet af relevante indberetninger af sikkerhedsgrunde eller med henblik på anholdelse. Der bør foretages systematisk kontrol ved alle ydre grænser. Hvis systematisk kontrol ved land- og søgrænser imidlertid får uforholdsmæssigt store virkninger for trafikstrømmen ved grænsen, bør medlemsstaterne have mulighed for ikke at foretage systematisk kontrol i databaser, dog kun hvis en sådan beslutning er baseret på en risikoanalyse, der vurderer, at en sådan lempelse ikke medfører sikkerhedsrisici. En sådan risikovurdering bør sendes til Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-Medlemsstaternes Ydre Grænser

oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004⁸ og være genstand for regelmæssig rapportering til både Kommissionen og agenturet.

- (6) Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004⁹ indførte ansigtsbillede og fingeraftryk som sikkerhedselementer i EU-borgeres pas. Disse sikkerhedselementer er indført for at gøre passene sikrere og opretholde en pålidelig forbindelse mellem indehaveren og passet. Medlemsstaterne bør derfor kontrollere disse biometriske identifikatorer, hvis der er tvivl om passets ægthed eller indehaverens identitet.
- (7) Denne forordning berører ikke anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF¹⁰.
- (8) Medlemsstaterne er forpligtet til systematisk at kontrollere tredjelandstatsborgere i alle databaser ved indrejse. Det bør sikres, at en sådan kontrol også foretages systematisk ved udrejse.
- (9) Da målet med denne forordning, nemlig en styrkelse af kontrollen i databaser ved de ydre grænser som følge af den tiltagende terrortrussel, vedrører en af sikkerhedsforanstaltningerne i området uden kontrol ved de indre grænser og som sådan et effektivt fungerende Schengenområde, kan det ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men bedre nås på EU-plan, og Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i medfør af proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i Traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (10) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da forordningen udbygger Schengenreglerne, skal Danmark i henhold til artikel 4 i protokollen træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre forordningen i sin nationale lovgivning, inden seks måneder efter forordningens vedtagelse.
- (11) Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF¹¹. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (12) Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF¹². Irland deltager derfor ikke i

⁸ Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 af 26. oktober 2004 om oprettelse af et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser (EUT L 349 af 25.11.2004, s. 1).

⁹ Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385 af 29.12.2004, s. 1).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

¹¹ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

¹² Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

- (13) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹³, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF¹⁴.
- (14) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹⁵, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF¹⁶.
- (15) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om dette lands associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹⁷, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU¹⁸.
- (16) Hvad angår anvendelsen af Schengeninformationssystemet, udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003 og artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011.
- (17) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der anerkendes i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (18) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 bør derfor ændres¹⁹ —

¹³ EFT L 176 af 10.07 1999, s. 36.

¹⁴ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

¹⁵ EUT L 53 af 27.2 2008, s. 52.

¹⁶ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

¹⁷ EUT L 160 af 18.6 2011, s. 21.

¹⁸ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 562/2006 foretages følgende ændringer:

1. I artikel 7 foretages følgende ændringer:
 - a) Stk. 2 affattes således:

"2. Ved ind- og udrejse underkastes personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, følgende kontrol:

 - a) kontrol af den pågældende persons identitet og nationalitet og af rejsedokumentets gyldighed og ægthed ved søgning i de relevante databaser, herunder:
 - (1) Schengeninformationssystemet
 - (2) Interpols database over stjålne og bortkomne rejsedokumenter
 - (3) nationale databaser med oplysninger om stjålne, ulovligt handlede, bortkomne og ugyldiggjorte rejsedokumenter
 - b) kontrol af, at en person, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, ikke betragtes som en trussel mod den indre sikkerhed, den offentlige orden, medlemsstaternes internationale forbindelser eller den offentlige sundhed, bl.a. ved at søge i de relevante europæiske og nationale databaser, herunder Schengeninformationssystemet.

Hvis der er tvivl om rejsedokumentets ægthed eller om indehaverens identitet, skal kontrollen omfatte kontrol af de biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter udstedt i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004*.

Hvis den kontrol ved de ydre land- og søgrænser, der er nævnt i første afsnit, litra a) og b), får uforholdsmæssigt store virkninger for trafikstrømmen, kan medlemsstaterne foretage målrettet kontrol baseret på en vurdering af risiciene for den indre sikkerhed, den offentlige orden, medlemsstaternes internationale forbindelser eller den offentlige sundhed.

Medlemsstaterne sender deres risikovurdering til Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-Medlemsstaternes Ydre Grænser oprettet ved forordning (EF) nr. 2007/2004 og afgiver hver tredje måned rapport til Kommissionen og til agenturet om, hvordan der er foretaget målrettet kontrol.

* Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385 af 29.12.2004, s. 1)."

b) Stk. 3, litra b), nummer iii), affattes således:

"iii) kontrol af, at den pågældende tredjelandstatsborger ikke betragtes som en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed eller internationale forbindelser, herunder ved at søge i de relevante europæiske og nationale databaser, navnlig Schengeninformationssystemet."

c) Stk. 3, litra c), nummer iii), udgår.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand